

Posudek diplomové práce Bc. Anny Oravcové
Raperky a jejich pozice vrámci české hip hopové subkultury
(Posudek vedoucí práce)

Anna Oravcová ve své diplomové práci zhodnocuje nejenom své dlouhodobé kritické angažmá s česko-slovenskou hip-hopovou subkulturou ale i svůj neméně dlouhodobý zájem akademický. Na tomto místě je nutné podotknout, že diplomandka oba směry zájmu a zaobírání se fenoménem hip-hopu nevnímá v protikladu, ale naopak jako propojené a spolu-související oblasti. V tomto smyslu její práce odpovídá pobídce Judith J. Halberstam, která ve své studii subkultur a queer kritice termínu a metodologii subkulturních studií volá po přehodnocení postoje výzkumníka_ výzkumnice a jejich rolí pro budování a archivování subkulturního života.

Pro hodnocení procesu vzniku této diplomové práce, ráda bych předeslala, že Anna pracovala velmi samostatně a to zvláště při rešerších prací o hip-hopové subkultuře v zahraničí. V tomto ohledu její znalost problematiky zdaleka přesahuje hranice toho, kam bych jí mohla navést já, jako vedoucí práce. Diplomandčin dlouhodobý zájem o fenomén hip hopu se promítá do úrovně zpracování teoretického a konceptuálního rámce práce, který jednoznačně předstihuje očekávání na rozhled diplomových prací. Silné momenty konceptuálního úvodu vidím zvláště v informovaném zhodnocení vývoje pojmu „subkultura“, historickém mapování fenoménu hip hopu a otevření problematiky translace hip hopu do jiných kulturních kontextů, resp. konfliktu mezi globálním a lokálním aspektem. „Glokální“ povahu hip hopu diplomandka potom sleduje i v českém kontextu. Aspekt, který by – podle mého mínění – zasloužil prohloubení kritické debaty je tzv. hip hopový feminismus. V čem spočívá jeho feministická kritika? A v jakém ohledu je hip hopový feminismus součástí post-moderních feministických proudů?

Analytická část práce kombinuje dva metodické přístupy, které diplomandka představí v úvodu. Hodnocení metodiky přenechávám oponentce, jelikož jsem se na vytváření metodického zázemí práce sama podílela. V následujícím komentáři se proto zaměřím na otázky, které bych ráda předložila k další debatě a diskuzi.

V teoretickém úvodu se práce vztahuje k dvojímu významu termínu autenticity, nicméně využívání způsobu konstruování autenticity jako způsobu vytváření a utužování subkulturního kapitálu (viz Thornton) se z praktické části vytrácí, resp. není explicitně zhodnoceno. Je možné pojmenovat praktiky, skrze ně raperky konstruují svůj subkulturní potenciál? A jsou/ v jakých ohledech jsou tyto způsoby genderově specifické, resp. jak se vztahují k genderovým strukturám a hierarchiím fungujícím v rámci subkultury?

K zhodnocení výsledků: ráda bych poprosila diplomandku, aby své poznatky ohledně genderových struktur fungujících v rámci hip-hopové subkultury vztáhla k obecnějšímu společenskému rámci. Je možné konstatovat, že raperky, se kterými prováděla rozhovory v zásadě reprodukují liberální narativ založený na interpretaci společenských situací čistě skrze osobní a individuální ne/schopnosti?

Kritický komentář: otázku, zda je rapovou produkcí raperek považovat za „alternativní“ nepovažuji za šťastně položenou, vzhledem k tomu, že – jak ukazuje Thornton, sama kategorie „alternativnosti“ je normativně zatížená a nese s sebou specifické užití v ekonomii subkulturního kapitálu. Dále, prohloubení analýzy by podle mého názoru pomohlo, kdyby diplomandka ještě více a jasněji

pracovala s performativní povahou genderu a genderové identity (viz teoretický úvod práce).
V jakých ohledech dochází v samotných interview k performování genderových identit, a jaké performativy genderové identity jsou pro rapperky možné v rámci hip-hopové subkultury? Jaké vztahy je možno vypořádat mezi performováním femininity a maskulinity?

Celkově doporučuji práci k obhajobě a navrhuji hodnocení: výborná.

Kateřina Kolářová

Ve Philadelphii,
5.6. 2010